

Eerste Groot Nijkerks DICTEE 2010

1. In een jaar waarin consternatie teweegbrengende gemeenteraadsverkiezingen zijn geannonceerd, blijkt ook bij toentertijd geselecteerde Nijkerkse raadsleden de onvermijdelijke schrik om het democratische hart te slaan; gealarmeerd voelen zij zich geprest op niet mis te verstane wijze hun uitgesleten werkterrein te verleggen.
2. Op het voor hen hachelijke moment dat het tijdstip voor de gezapige rust verstorende volksstemming geafficheerd is, worden deze aan hun zetel vastgeklonken volksvertegenwoordigers ineens geforceerd om een memorabele ontdekking te doen: wij zijn gekozen representanten en moeten ons onverwijld richten op degenen aan wie wij onze alom benijde carrière danken.
3. Een dergelijk obligaat inzicht staat haaks op de sinds mensenheugenis gepraktiseerde politieke mores van compromitterende compromissen, waarin slechts ruimte was voor onderling gekrakeel en quasipolitiek geneuzel over de teloorgang van een geërodeerde molenstomp en over de excessief geëtaleerde incompetentie van een aan het gecapitonneerde pluche gehechte wethouder.
4. Gedurende een tijdspanne van vier jaar had men zich geenszins gehinderd gevoeld door ooit fraai verwoorde, maar loze verkiezingsretoriek, was de voortschrijdende verloedering van de alom ostentatief bezongen binnenstad geen halt toegeroepen, had men prestigieuze stadsuitbreiding een hogere prioriteit gegeven dan het uitsluitend via lippendienst geapprecieerde natuurbehoud en was het tot een tweede natuur geëvolueerd om met een elastische curve om weerbarstige problemen die om een resolute en adequate oplossing schreeuwden, heen te lopen.
5. Het is dan ook voor deze Nijkerkse uitverkorenen geen sinecure om onder de vermaledijde pressie van een democratisch ritueel de focus te verleggen, maar men prijst zich gelukkig dat men zich kan baseren op tot vervelens toe geconcipeerde verkiezingsmanifesten waarin de op ideologie geïnspireerde frases zo obligaat waren dat die vrijwel ongewijzigd weer gepubliceerd kunnen worden.
6. Van confessioneel links tot reactionair rechts hoort men hartstochtelijke loftuitingen omtrent gemodereerde lasten voor de lokale ingezetenen, aangaande een urgente vergroening van het publieke domein, betreffende een optimale toegankelijkheid van elke in deze door gemeenschapszin geleide gemeente voorkomende organisatie en van de handhaving en zelfs verdere expansie van welke openbare faciliteit dan ook.
7. Om de laatste van het actief kiesrecht profiterende weifelaars het eigen geadoreerde territorium binnen te loodsen worden te elfder ure allerlei vier jaar lang consciëntieus gecamoufleerde bronnen geëxploiteerd waarmee het politiek canaille douceurtjes kan verstrekken aan vooral sportminnend Nijkerk dat als cadeautjes van gewiekste CDA'ers in

allerijl een substantiële uitbreiding van toch al goed geoutilleerde sportaccommodaties krijgt voorgespiegeld.

8. Na publicatie van de officiële verkiezingsuitslag, waarnaar door pennenlikkers en fotografen reikhalzend werd uitgekeken, kan men zowel in het met ambachtelijkheid geprivilegieerde Nijkerkerveen als in het van modieuze kapperszaken vergeven centrum weer opgelucht ademen, want wie zat, kan blijven zitten, en enige bindende urgentie om de ten algemenen nutte geboekstaafde adagio's te rectificeren blijkt niet opportuun.
9. Als dan de kleinsteedse kruitdampen van deze electorale carrousel zijn opgetrokken, blijkt er uiterst casueel niets veranderd; men kan verder met het folkloristische navelstaren, waarbij alle fraai verwoorde verkiezingsbeloften nauwgezet worden opgeborgen, omdat deze over vier jaar wederom erg effectief zouden kunnen zijn.
10. Vertwijfeld vraagt de boze analist zich af of deze capriolen representatief voor deze gemeenschap zijn of slechts exemplarisch voor de wijdverbreide interpretatie van het begrip democratie; turend over de gemeentegrenzen constateert hij dat de realiteit de uniciteit van Nijkerk weerlegt; wat overblijft zijn de geruststellende exercities van de over Nijkerks dreven voortploegende agrariër en het terzelfder tijd stromen van goddelijk water over de door religie omflooerste akker: het zal niet verkeren.
11. Wat ten langen leste resteert, is de neerslag van een uiterst efficiënt selectie criterium dat zelfs door de maatschappijkritische Kurt Weil, hierbij ondersteund door het dyslecten compenserende spellingprogramma Kurzweil nooit gebruikt kon worden voor charitatieve oogmerken, maar dat voor de Nijkerkse Rotary in genen dele een beletsel vormde om de handen ineen te slaan om pecunia te verkrijgen om dit programma ter beschikking te stellen aan orthopedagogen en orthodidactici opdat zij ontwikkeling frustrerende lacunes bij als dyslectisch gediagnosticeerde pupillen van de Koningin Emmaschool kunnen slechten.